

Per la nostra llibertat, dignitat i convivència

Dc, 14/09/2011 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

Aquests dies hem viscut amb intensitat dos temàtiques que configuren aspectes vitals sobre la identitat de Catalunya: el model d'immersió lingüística a les escoles i el debat obert sobre la dimensió nacional de la nostra Diada.

El nostre model d'escola és tributari del model lingüístic acordat l'any 1983, objecte d'un veritable pacte històric entre totes les forces polítiques del Parlament de Catalunya. Els catalans optàrem per un model integrador, amb la llengua catalana - que era i encara és la llengua més feble- com a llengua vehicular a l'escola, amb l'ensenyament del castellà en tot el currículum. Aquest ha estat un dels nostres grans èxits com a país i ha estat un factor clau per a evitar l'escissió en dues comunitats. Amb l'opció del català asseguràvem que tots els nois i noies del país acabarien els estudis obligatoris amb el coneixement de les dues llengües. Aquest model ha estat un èxit i a més, durant aquesta darrera dècada, amb més de 750.000 immigrants que han vingut a Catalunya, ha estat el factor clau per afavorir la seva integració social. Avui en el nostre país ens podem expressar amb plena normalitat en català o en castellà. Avui a Catalunya no existeix un conflicte lingüístic. Al contrari, vivim amb uns nivells molt grans de convivència.

En segon lloc, i en relació amb la nostre Diada Nacional, vull recordar, que el nostre país és una nació, com ho hem ratificat els catalans amb el nostre Estatut, o si voleu dir, i paga la pena recordar-ho, nacionalitat, com van referendar tots els espanyols amb la Constitució espanyola de 1978. La nostra Diada no és una Diada més d'una regió o província administrativa. Nosaltres formem part d'un país amb una història, llengua i patrimoni propis. Som un país perquè ho volem ésser. Un país que ve de molt lluny i vol anar molt més lluny. Si nosaltres ens hem mantingut com a poble després de 1714 i, recorde-m'ho, durant la llarga nit de la Dictadura, ha estat, com diria en Vicens Vives, per la nostra "voluntat de ser".

Ara que sembla que voldrien manllevar-nos dos pilars essencials de la nostre comunitat cal aixecar de manera inequívoca una veu en defensa de la nostra llibertat, dignitat i convivència.